

N:o 75.

Ank. till Riksd. kansli den 2 maj 1893, kl. 1 e. m.

Memorial, i anledning af kamrarnes skiljaktiga beslut beträffande Kongl. Maj:ts proposition till Riksdagen angående disposition till svenska kyrkan i Paris af öfverskott å de från svenska kronans fastighet i Konstantinopel inflytande hyresinkomster.

(1:sta U. A.)

Uti en den 10 februari 1893 till Riksdagen aflåten proposition (n:o 16) hade Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen att medgifva, att af öfverskottet å de från kronans fastighet i Konstantinopel inflytande hyresinkomster måtte från och med år 1894 och tills vidare få för svenska kyrkan i Paris användas 2,700 kronor årligen, deraf 864 kronor att utgå såsom lönetillökning för pastor vid nämnda kyrka.

Uti sitt utlåtande n:o 72 hade utskottet hemställt, att Kongl. Maj:ts förevarande framställning måtte på det sätt bifallas, att Riksdagen måtte medgifva, att af öfverskotten å de från kronans fastighet i Konstantinopel inflytande hyresinkomster måtte för år 1894 få för svenska kyrkan i Paris användas 2,000 kronor, deraf 864 kronor att utgå såsom lönetillökning för pastor vid nämnda kyrka.

Enligt utskottet tillhandakomna protokollsutdrag har utskottets hemställan af Första Kammaren bifallits, hvaremot Andra Kammaren, med afslag å *Bih. till Riksd. Prot. 1893. 4 Saml. 1 Afd. 58 Häft. (N:is 75—76).*

denna hemställan, såvidt den skilde sig från den af herrar P. Andersson m. fl. vid utlåtandet fogade reservation, bifallit samma reservation, deri yrkats, att Kongl. Maj:ts förevarande framställning måtte på det sätt bifallas, att Riksdagen medgäfvit, att af öfverskotten å de från kronans fastighet i Konstantinopel inflytande hyresinkomster måtte för år 1894 till lönetillökning åt pastor vid svenska kyrkan i Paris användas 864 kronor.

Kamrarne hafva alltså sammanstående beslutit, att af ifrågavarande öfverskottsmedel må för år 1894 användas 864 kronor till lönetillökning för pastor vid svenska kyrkan i Paris.

Hvad åter angår frågan om användande af jemväl ett belopp af 1,136 kronor utaf ifrågavarande öfverskottsmedel för svenska kyrkan i Paris, har utskottet, då kamrarne derom fattat skiljaktiga beslut och någon sammanjemkning af dessa beslut icke synes lämpligen kunna ega rum samt frågan ej heller läras få afgöras genom gemensam omröstning, funnit denna fråga hafva förfallit; hvilket utskottet skolat för Riksdagen
anmäla.

Stockholm den 2 maj 1893.

På statsutskottets vägnar:

GUSTAF SPARRÉ.